

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718201352
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718201352.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíckovej, v spore žalobkyne M. O., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. rad XX, XXX XX H., právne zastúpenej JUDr. Renátou Matejovou, advokátkou, so sídlom ul. P. 25, XXX XX Banská Bystrica, proti žalovanému K. O., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. rad XX, XXX XX H., právne zastúpenému JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/5/2018-94 z 18. januára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 18. 01. 2019 uložil žalovanému povinnosť vypratať a žalobkyni odovzdať nehnuteľnosť - trojizbový byt číslo 3 na druhom poschodí bytového domu, súpisné číslo XXXX, vchod číslo XX, na ulici S. rad, orientačné číslo XX, XX, XX, XX v H. a jeho príslušenstva spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX-inách, vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Krupine, katastrálny odbor, zapísané na LV číslo XXXX, pre obec H., okres H., katastrálne územie H. (ďalej aj „byt“), všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Súd prvej inštancie nepriznal žalovanému právo na náhradné ubytovanie (II. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že priznáva žalobkyni právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 percent (III. výrok). Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplynulo, že žalobkyňa sa žalobou domáhala vypratania bytu.

Súd prvej inštancie mal preukázané, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 18Pc/15/2017-29 zo dňa 03. 10. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 10. 2017.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 123, § 126 ods. 1, § 853 ods. 2, 3, § 705 ods. 1, § 712 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“).

Súd prvej inštancie uviedol: „Súd zaujal právny názor na vec, že rozhodnutie o vypratání nehnuteľnosti je dané tým, že žalobkyňa po zúžení BSM za trvania manželstva a nadobudnutí nehnuteľnosti na list vlastníctva žila v manželstve so žalovaným. Manželstvo bolo právoplatne rozvedené a tým pádom rozvedený manžel užíva byt bez právneho dôvodu. V konaní bolo svedeckými výpoveďami M. O. a Y. O. preukázané, že žalovaný finančne neprispieval ani synom, ani matke na domácnosť. Čestnými prehláseniami Z. G., brata žalobkyne a M. G., matky žalobkyne, bolo preukázané, že jej musia prispievať na domácnosť, pretože žalovaný jej neprispieva. Žalovaný tvrdil, že na chorobu z povolania doloží potvrdenie z Pardubickej nemocnice, toto potvrdenie nedoložil, doložil do spisu rozhodnutia sociálnej poisťovne o tom kedy bol kde zamestnaný pre uplatnenie dôchodku v Českej republike. Súd má za to, že aplikujúc rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 26Cdo/2962/99, že je v rozpore s dobrými mravmi, aby súd uložil žalobkyni zabezpečiť žalovanému náhradné ubytovanie. Žalobkyňa sa pokúsila

o zabezpečenie bytovej náhrady od Z. K., S. O. a S. Krupina. Týmto rozhodnutím má súd za to, že vzhľadom na vykonané dokazovanie a preukázané správanie sa žalovaného za trvania manželstva by bolo v rozpore s dobrými mravmi aplikovať uvedené rozhodnutie a priznať žalovanému náhradné ubytovanie. Súd preto rozhodol, že nepriznáva žalovanému právo na náhradné ubytovanie.“

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), pretože žalobkyňa bola úspešná, a tak jej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil prvoinštančnému súdu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

Podľa jeho názoru jeho právo užívať byt, ktorý je predmetom vypratania, právoplatnosťou rozhodnutia o rozvoze manželstva nezaniklo z dôvodu, že byt mu bol pridelený od jeho zamestnávateľa a na základe Dohody o zúžení zákonom stanoveného rozsahu BSM zo dňa 09. 04. 2008 súhlasil, aby sa výlučnou vlastníčkou bytu stala žalobkyňa (tom čase jeho manželka) s tým, že byt bude naďalej užívať aj on ako jej manžel.

Konanie žalobkyne, ktorá podala návrh na rozvod a následne aj žalobu o vypratanie nehnuteľností, považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorému nie je možné poskytnúť právnu ochranu.

Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 1544/2005.

Súd prvej inštancie nezohľadnil to, že o zabezpečenie tohto bytu sa pričínil on, keď byt dostal ako stabilizačný byt od zamestnávateľa a rovnako nezohľadnil ani skutočnosť, že žalobkyňa sa stala výlučnou vlastníčkou tohto bytu na základe dohody s ním o zúžení zákonom stanoveného BSM zo dňa 09. 04. 2008.

Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvej inštancie bez bližšieho odôvodnenia, sa mu javí ako nepreskúmateľné. Uviedol, že nemá dostatok finančných prostriedkov ani na zabezpečenie vlastného bývania, právna pomoc je mu zabezpečovaná prostredníctvom Centrom právnej pomoci určeným advokátom a dlhodobo sa lieči na onkologické ochorenie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedla, že žalobu právne argumentovala tým, že na základe Dohody o zúžení BSM zo dňa 09. 04. 2008 sa stala výlučnou vlastníčkou bytu žalobkyňa. Žalovanému zanikol právny dôvod užívania bytu rozvodom manželstva.

Čo sa týka zabezpečenia bytovej náhrady rozvedenému manželovi, poukázala na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26Cdo 2962/99, ktoré sa vzťahuje aj na túto posudzovanú právnu vec.

Nestotožnila sa s názorom žalovaného, že právo užívať byt, ktorý je predmetom vyporiadania, nezaniklo z dôvodu, že byt bol pridelený žalovanému od jeho zamestnávateľa.

Uvedená skutočnosť neovplyvňuje jeho nárok na zabezpečenie bytovej náhrady. V danom prípade je podstatnou okolnosťou to, že strany sporu uzavreli Dohodu o zúžení BSM, na základe čoho sa stala výlučnou vlastníčkou vyporiadavaného bytu ona.

Mala za to, že zabezpečenie bytovej náhrady žalovanému nepatrí, pretože žalovaný sa dlhodobo nepodieľal na úhradách spojených s užívaním bytu, viedol a aj naďalej vedie neusporiadaný spôsob života, pod vplyvom alkoholu je agresívny a na ňu fyzicky zaútočil. Žalovaný sa v roku 2006 odsťahoval zo spoločnej domácnosti, žil v Čechách a určité obdobie ona vôbec netušila, kde sa žalovaný nachádza. Je pravdou, že v roku 2008 prišiel na Slovensko, podpísal Dohodu o zúžení BSM, avšak o spoločnom bývaní sa nerozprávali, keďže žalovaný o to ani neprejavil záujem, o čom svedčí aj jeho dlhodobý pobyt v Čechách až do roku 2013. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemal záujem žiť v spoločnej domácnosti ani s ňou a ani so svojimi deťmi, o ktoré neprejavoval takmer žiadny záujem.

Poprela tvrdenie žalovaného, že žalovaný súhlasil s tým, aby sa stala výlučnou vlastníčkou bytu za podmienky, že on bude naďalej byť užívať ako jej manžel. Takáto dohoda ani nemohla existovať, pretože žalovaný by sa zrejme ani nevrátil na Slovensko, keby nechorel. Až vplyvom tejto okolnosti sa žalovaný vrátil späť na Slovensko, pretože mal vážne zdravotné problémy a prácu nemohol viac vykonávať.

Podanie odvolania zo strany žalovaného považuje za účelové s cieľom predĺžiť dobu bývania v byte, pretože žalovaný si je vedomý toho, že pri jeho spôsobe života nebude schopný uhrádzať peňažné plnenia za nájom bytu, keďže žije neusporiadaným spôsobom života a peniaze spotrebuje viac-menej iba na alkohol. Žalovaný nemá a ani nemal záujem na korektnom spolužití s ňou a čo sa týka úhrad

za užívanie bytu, týmto povinnosťami sa dlhodobo vyhýbal a nebol schopný finančne prispievať na domácnosť, na úhrady spojené s užívaním bytu, tieto plnenia dlhodobo uhradza iba žalobkyňa za pomoci svojich blízkych príbuzných.

Žalovaný uhradza od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti plnenia, a to v roku 2006 sporadicky jej posielal platby vo výške cca 2.000,- Sk, avšak od roku 2007 do jeho návratu do roku 2013 jej neposkytol žiadne plnenie. V tomto roku jej poskytol žalovaný vo februári sumu 50,- Eur.

Podľa jej názoru žalovanému neprislúcha právo na zabezpečenie bytovej náhrady pre rozpor s dobrými mravmi i s prihliadnutím na svedecké výpovede ich detí.

Tvrdenie žalovaného, že nemá dostatok finančných prostriedkov ani na zabezpečenie vlastného bývania, nemôže byť relevantným dôvodom pre zabezpečenie bytovej náhrady z jej strany.

Nielen žalovaný ale aj ona je osobou ťažko zdravotne postihnutou, má prideleného sprievodcu, je po operácii, mala nádor na mozgu a po operácii sa jej podstatne zhoršil zrak. Jej invalidný dôchodok predstavuje sumu vo výške 329,80 Eur. Na rozdiel od žalovaného, ktorý svoj príjem spotrebuje výlučne pre seba a aj to požívaním alkoholu, ona každý mesiac musí starostlivo zvážiť, čo si môže dovoliť, pretože keď zaplatí svoje pravidelné nevyhnutné výdavky na ostatné náklady jej zostáva minimum a ak by mala za týchto okolností zabezpečiť aj bytovú náhradu pre žalovaného, nebola by schopná zo svojho príjmu túto povinnosť plniť.

Konanie žalovaného považuje v rozpore s dobrými mravmi, keď si musí byť vedomý toho, v akej ťažkej situácii sa ona nachádza a za celé to obdobie mu neprekážalo užívať byt bez toho, aby jej finančne prispel.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

5. V súvislosti s odvolacími argumentami žalovaného odvolací súd poukazuje na to, porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký nesprávny procesný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem spravodlivý proces bližšie nešpecifikuje, pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak strana mohla pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy musí o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Porušenie práva na spravodlivý proces nezakladá samo tvrdenie strany o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26. 03. 2012, sp. zn. 3Cdo/158/2012 zo dňa 14. 11. 2012, sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26. 02. 2013 alebo sp. zn. 5Cdo/286/2012 zo dňa 07. 03. 2013).

6. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (V. Y. c. I. z 9. decembra XXXX, séria A, č. XXX- A, s.XX, § 29, E. G. c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

7. Ústavný súd Slovenskej republiky sa opakovane vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (viď napr. nález III. ÚS 119/03-30). Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu

základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania (od 01. 07. 2016 strany - poznámka odvolacieho súdu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

8. Jednou z esenciálnych náležitostí rozsudku je jeho odôvodnenie v písomnom vyhotovení. Podľa ustanovenia § 220 ods. 1, 2, 3 CSP, v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

9. Písomné vyhotovenie rozsudku musí okrem iných náležitostí obsahovať i súdom ustálený záver o skutkovom stave veci. Takýto záver musí vychádzať z čiastkových, ale pre rozhodnutie vo veci samej významných skutkových zistení. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záveru o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci a ktorý je východiskom pre právne posúdenie veci. Pre záver o skutkovom stave veci je rozhodujúce vyhodnotenie dôkazov z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, vierohodnosti a pravdivosti.

Ďalej z odôvodnenia rozhodnutia súdu musí vyplývať i vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a na druhej strane právnymi závermi na strane druhej. Požiadavka preskúmateľnosti právneho posúdenia veci pritom nie je splnená za situácie, keď odôvodnenie rozsudku obsahuje iba odkaz, príp. výpočet právnych predpisov, ktoré súd na zistený skutkový stav použil. V dôvodoch rozhodnutia je totiž nevyhnutné uviesť právne aplikačné úvahy, ktoré viedli súd k podriadeniu skutkových okolností pod príslušnú právnu normu. V záujme preskúmateľnosti odôvodnenia právneho posúdenia veci je rovnako potrebné, aby súd v odôvodnení rozsudku presvedčivými argumentmi vyvrátil právne nesprávne námietky účastníkov.

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodne tak, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

11. Odvolací súd konštatuje, že povinnosťou súdu v odôvodnení je posúdiť zistený stav podľa príslušných ustanovení hmotnoprávneho predpisu. Použitie zákonného ustanovenia musí byť v každom prípade v odôvodnení rozsudku citované, pričom v rámci právneho posúdenia súd v odôvodnení rozsudku musí vysvetliť, prečo určité zákonné ustanovenie použil, vysvetlí obsah použitého zákonného predpisu v tom zmysle, aby bol stranami pochopený predovšetkým vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnym posúdením sporu a z akého dôvodu muselo byť citované zákonné ustanovenie použité.

12. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný.

13. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, na základe akého právneho titulu a od akého obdobia je žalobkyňa vlastníčkou bytu, od akého konkrétneho obdobia užíva žalovaný byt vo vlastníctve žalobkyne bez právneho dôvodu.

14. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu ďalej nie je možné vyvodiť, z akého dôvodu nepriznal žalovanému bytovú náhradu, keďže stroho konštatoval: „Súd má za to, že aplikujúc rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 26Cdo/2962/99, že je v rozpore s dobrými mravmi, aby súd uložil žalobkyňu zabezpečiť žalovanému náhradné ubytovanie. Žalobkyňa sa pokúsila o zabezpečenie bytovej

náhrady od Z. K., S. O. a S. H.. Týmto rozhodnutím má súd za to, že vzhľadom na vykonané dokazovanie a preukázané správanie sa žalovaného za trvania manželstva by bolo v rozpore s dobrými mravmi aplikovať uvedené rozhodnutie a priznať žalovanému náhradné ubytovanie. Súd preto rozhodol, že nepriznáva žalovanému právo na náhradné ubytovanie.“

15. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že ak v posudzovanej veci súd prvej inštancie aplikoval „rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 26 Cdo/2962/99,“ a to bez uvedenia právnej vety, odvolací súd poznamenáva, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. januára 2018 sp. zn. 6 Cdo 29/2017 do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. (publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 71/2018).

16. Odvolací súd poukazuje na to, že Najvyšší súd SR riešil obdobnú otázku ohľadne bytovej náhrady rozvedeného manžela (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/43/1999 z 27. 01. 2000).

17. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nielenže neaplikoval žiadne ustanovenie právneho predpisu týkajúce sa „dobrých mravov,“ avšak ani nevysvetlil, v čom je konanie žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Ak súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný neprispieval žalobkyni na domácnosť, odvolací súd konštatuje, že táto skutočnosť sama o sebe nie je dôvodom pre nepriznanie bytovej náhrady žalovanému.

18. Podľa dovolacieho súdu, jedine primerane odôvodnené súdne rozhodnutie umožní stranám oboznámiť sa so samotným výsledkom rozhodnutia, ale tiež pochopiť dôvody, na ktorých bolo založené, a zároveň len rozhodnutie spĺňajúce uvedené podmienky je preskúmateľné v inštančnom postupe, preto rozsudok, ktorý neobsahuje základné atribúty, je možné považovať za závažný zásah konajúceho súdu do práva strany na súdnu ochranu, pričom daný zásah v tejto fáze konania (dovolacieho konania) je možné odstrániť len zrušením napadnutého rozsudku pre jeho nepreskúmateľnosť.

19. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

20. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť, či žalovaný je povinný vypratať byt vo vlastníctve žalobkyne a či žalovanému vzniklo právo na bytovú náhradu v zmysle hore uvedených záverov dovolacieho súdu. Odvolací súd zdôrazňuje, že právne postavenie rozvedeného manžela pri vypratání domu (bytu) vo vlastníctve druhého z rozvedených manželov je potrebné posúdiť analogicky v zmysle § 853 ods. 1 OZ, a to podľa § 713 ods. 1 OZ, pričom eventuálne v prípade dôvodov hodných osobitného zreteľa je daná aplikácia analogicky podľa § 712a ods. 8 OZ.

21. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

22. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i dovolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu dovolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).